

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 390/2018
29.03.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Миле Ранкић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Влада Републике Србије - Министарство правде и државне управе - Основни суд у Лазаревцу, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3723/2016 од 03.11.2017. године, у седници већа одржаној дана 29.03.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3723/2016 од 03.11.2017. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3723/2016 од 03.11.2017. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Лазаревцу П1 156/16 од 13.09.2016. године и одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилја тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде штете због мање исплаћене зараде за период од 24.05.2013. године до 28.02.2015. године исплати новчане износе наведене у првом ставу изреке са законском затезном каматом на сваки поједини новчани износ почев од означених датума па до исплате, да за тужилју на наведене износе уплати надлежном Републичком фонду за за пензијско и инвалидско осигурање запослених доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање и да јој на име накнаде парничних трошкова исплати износ од 30.140,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилје за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилја је благовремено изјавила ревизију из свих законом дозвољених разлога.

Одлучујући о изјављеној ревизији, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11 ... 55/14 - ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужилје није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Ревизијом се посебно не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка, предвиђене чланом 407. став 1. тачке 2. и 3. ЗПП као разлози за изјављивање овог ванредног правног средства.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је државни службеник и распоређена је на радно место уписничара у писарници Основног суда у Лазаревцу. Посебним споразумом о мирном решавању колективног радног спора, који су 25.03.2013. године закључили Министарство правде и државне управе и Синдикат правосуђа Србије, обавезано је означено Министарство да наложи руководиоцима правосудних органа да државним службеницима и намештеницима у судовима, јавним тужилаштвима и казненопоправним установама који имају образовање закључно са IV степеном стручности, изврше обрачун плате у складу са ценом радног сата - најмање у висини цене сата утврђене Одлуком Социјално-економског савета Републике Србије, а у складу са законом, осим за запослене државне службенике и намештенике у посебним судским и тужилачким Одељењима за организовани криминал и ратне злочине. Истим Споразумом, који је ступио на снагу и примењује се од дана потписивања, обавезано је Министарство да предузме све расположиве мере у оквиру своје надлежности, а уз сагласност Министарства финансија и привреде, да обезбеди потребна финансијска средства и друге предуслове за исплату плата обрачунатих на изложени начин. Оба уговорача обавезала су се да Посебан колективни уговор за државне органе ускладе са овим Споразумом, и сагласиле да ће пре израде буџета за 2014. годину преговарати о начину и износу повећања основице за обрачун и исплату плата запослених у правосуђу. Тужилци у спорном периоду (25.04.2013-28.02.2015. године) плата није обрачунавана и исплаћивана у складу са Посебним споразумом.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, које се ревизијом не оспорава у смислу члана 407. став 2. ЗПП, правилно је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев. Ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права, по налажењу Врховног касационог суда, нису основани.

Почев од 01.01.2011. године плате државних службеника се уређују Законом о платама државних службеника и намештеника („Службени гласник Републике Србије“, број 62/06 ... 99/14), и обрачунавају се на основу два елемента: коефицијента и основице. Сходно члану 8. наведеног закона, основица је јединствена и утврђује се за сваку буџетску годину Законом о буџету. Ови закони су императивне природе, па зато колективни уговор не може бити супротан закону (члан 103. Закона о облигационим односима у вези члана 240. Закона о раду), што значи да се колективним уговором за државне органе не може утврдити основица за плате запослених у државним органима јер би то било супротно наведеним законима. Активности учесника из колективног уговора

(Влада и репрезентативни Синдикат) остварују се кроз утврђивање предлога за основицу и његовог упућивања Парламенту који га, Законом о буџету, може усвојити или не усвојити.

И под условом да измењени посебни колективни уговор није у директној супротности са законом, посебни споразум који представља основ измена, није норма које одређује основицу. Предметни споразум закључен је под условом, и производи правно дејство под условом да се обезбеде потребна финансијска средства, а остале одреднице (ставови 2-5) указују да се његово значење односи на улагање напора, преговарање и формулисање предлога који би био упућен парламенту, а не правило које одређују основицу и мења закон.

О трошковима поступка одлучено је правилном применом чланова 153. став 1. и 154. ЗПП.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић